

КОСІВСЬКЕ УЧИЛИЩЕ ПРИКЛАДНОГО ТА ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА

Косів — це невелике містечко у передгір'ї Карпат, знане як центр гуцульського народного мистецтва. Численні ремесла і промисли здавна розвивалися у цьому краї, збагачуючи досвід, формуючи самобутню традицію, популяризуючи народну культуру. Зрозуміло, що із часом виникла потреба у створенні осередків навчання, де молодь могла б пізнавати секрети гончарського ремесла, ткацтва, деревообробництва. Відтак у 1882 р. була заснована Ткацька крайова мистецька професійна школа, з якої, власне, і розпочалася історія Косівської мистецької школи — яскравого і неординарного явища в українській освіті й культурі.

Ткацька школа проіснувала до 1918 р., залучаючи до навчання молодь із Косова і навколишніх сіл. Її діяльність припинилася у зв'язку з подіями Першої світової війни. Проте вже у 1923 р. на базі спілки «Гуцульське мистецтво», яку створив і очолив відомий діяч УНР, політемігрант Михайло Куриленко, почала діяти промислова школа гуцульського мистецтва із ткацько-килимарським, керамічним і різьбярсько-столярським відділеннями. Реалізувати ідею повноцінного промислово-мистецького навчального закладу вдалося лише у 1939 р., коли інтелігенція міста й повіту переконала нову владу в необхідності відкрити навчальний заклад, який готував би майстрів народного мистецтва. Так у червні 1940 р. вийшла постанова «Про організацію Косівського промислового училища», в якому було відкрито п'ять відділів: столярство, різьба по дереву, ткацтво, килимарство, вишивка.

Навчальний заклад діяв навіть у роки Другої світової війни. Молодь, яка навчалася в училищі, була врятована від примусового вивезення до Німеччини. У післявоєнні роки відбувається остаточне становлення і сталий розвиток навчального закладу: відкриваються нові спеціалізації, завершується будівництво нового навчального корпусу з майстернями і аудиторіями, актовим і спортивним залами, їдальнею, гуртожитком.

Спадкоємцями училища стають технікум народних художніх промислів, а згодом коледж (1993) прикладного та декоративного мистецтва, що здійснював підготовку бакалаврів і входив до єдиного комплексу закладів мистецької освіти під егідою Львівської академії мистецтв.

У липні 2000 р. на базі коледжу було створено Косівський державний інститут прикладного та декоративного мистецтва, у структурі якого збережено училище КДПДМ, яке продовжує готувати молодших спеціалістів, майстрів-художників декоративно-ужиткового мистецтва. Із входженням у серпні 2006 р. до структури Львівської національної академії мистецтв навчальний заклад зберігає всі три освітньо-кваліфікаційні рівні підготовки фахівців: молодший спеціаліст, бакалавр, спеціаліст.

Сьогодні Косівське училище прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв має дев'ять циклів, які готують майстрів-художників з таких спеціалізацій: «Художні вироби з дерева», «Художня обробка металу», «Художня кераміка», «Художні вироби зі шкіри», «Художнє ткацтво», «Художня вишивка та моделювання одягу», «Художній розпис».

- ▼ Команда циклу «Художні вироби з дерева» — учасник молодіжних змагань «Козацькі забави». 2010
- ▼ Заняття з рисунку

Директор — Василь Васильович Ходан

Відмінник освіти України, член Національної спілки народних майстрів України.

Народився 21 квітня 1951 року в с. Сгодна Косівського району Івано-Франківської області.

Закінчив Чернівецький державний університет та Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника.

За роки роботи у Косівському училищі прикладного та декоративного мистецтва ЛНАМ (з 1985 р.) пройшов шлях від початкових педагогічних посад до директора закладу у 2002 р. і зарекомендував себе як талановитий педагог.

Василь Ходан підготував більше 30 фахівців у галузі образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва. Серед його учнів — викладачі вищих навчальних закладів у галузі мистецтва і культури, працівники підприємств художньої промисловості, відомі художники, які успішно реалізують набуті знання у практичній сфері.

На посаді директора училища він зробив вагомий внесок у розвиток матеріально-технічного, кадрового, навчально-методичного забезпечення навчального закладу, який є структурним підрозділом Львівської національної академії мистецтв. В. В. Ходан — автор низки навчально-методичних розробок, котрі з успіхом використовують у навчально-виховному процесі. Важливу ділянку його діяльності складає творча робота, участь у престижних виставках, нарадах і семінарах, дотичних до специфіки підготовки фахівців у Косівському училищі ЛНАМ.

▲ В. В. Ходан, директор училища

▲ Подружжя Захарків. Янголи сонця. Шамот, вітражне скло, 38,5x44,5; 44,5x44,5; 38,5x44,5. 2004

▲ В. Ходан. Декоративна таріль. Груша, інкрустація бісером, d 52. 2008

▲ В. Ходан. Оклад до Євангелія. Груша, інкрустація бісером та деревом, 45x30. 2005

▲ Р. Д. Захарків, заступник директора з виховної роботи

Заступник директора з виховної роботи — Руслана Дмитрівна Захарків

Народилася 26 вересня 1973 р. у м. Кіцмань Чернівецької області.

У 2001 р. почала працювати на посаді лаборанта кафедри художнього розпису Косівського училища і з перших днів зарекомендувала себе як сумлінний та відповідальний працівник.

З 2006 р. як заступник директора з виховної роботи Руслана Захарків надає всебічну допомогу представникам студентського самоврядування з питань захисту прав студентів, їх участі в управлінській діяльності, у вирішенні поточних проблем студентського життя. У 2009 р. вона здобула перемогу в номінації «Викладач року» щорічного конкурсу найвизначніших людей Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва.

Р. Д. Захарків постійно працює творчо в галузі писанкарства та художньої кераміки й виконала низку робіт.

Разом із викладачами циклу «Художній розпис» організувала виставку робіт студентів першого і другого курсів «Великодня виставка» у музеї КІПДМ ЛНАМ. Також є одним з організаторів обласних та районних конкурсів із писанкарства («Малеча творить писанку» та ін.), майстер-класів «Техніка писанкарства» (Міжнародний виставковий центр, Київ, 2007), «Осінній вернісаж» (Одеса, 2008), «Наша земля Україна» (Міжнародний дитячий центр «Артек», 2010).

Руслана Захарків — учасниця наукових конференцій «Видатні події в культурі та історії краю», які проводяться в межах заходів сесій Наукового товариства імені Тараса Шевченка.

► Р. Захарків. Писанки. Куряче яйце, бджолиний віск, анілінові барвники. 2009

▲ Викладачі циклу гуманітарних та соціально-економічних дисциплін. Зліва направо: перший ряд: І. В. Островська, М. І. Парипа, Н. Я. Никифорак, М. В. Босович, С. В. Кабин; другий ряд: І. І. Бойчук, О. П. Боринський, Р. П. Риптик, Ф. А. Тершак

М. Босович, О. Баревич, Н. Никифорак, С. Кабин, П. Стеф'юк, Д. Кравчук, О. Боринський, Ф. Тершак.

Часом заснування циклу художнього ткацтва можна вважати 1882-й рік — рік утворення ткацької школи у Косові. Серед імен учителів, майстрів, що вплинули на становлення її етнорегіонального обличчя, слід вважати Р. Горбового, О. Горбову, М. Куриленка, П. Дзюбея, Д. Бовича, М. Гулейчука, С. Повшука, Й. Джуранюка та інших. У різний час створені ними вироби та малюнки стали класичними взірцями гуцульського ткацтва та килимарства, на які здійснюється художньо-стилістична орієнтація у навчальних завданнях школи.

Сьогодні фахова школа ткацтва репрезентує одну з найперспективніших майстерень навчального закладу. Її робота базується на засадах вивчення, збереження та інтерпретації ткацько-килимарського ремесла краю.

Методика виконання кожного курсового завдання передбачає ознайомлення з етнографічним матеріалом за обраною темою. Кращі зразки народного мистецтва стають першоосновою, джерелом творчості, за яким студент розпочинає проектування. Водночас процес становлення індивідуального стилю діяльності майбутнього художника передбачає використання новітніх форм і методів навчання, розвиток потреби систематичної творчої праці, формування відповідних дослідницьких умінь та навичок.

На циклі «Художнє ткацтво» працюють досвідчені викладачі та майстри: Г. Ватаманюк, Т. Волощук, Т. Бович, Г. Борук, О. Близнюк, О. Удудяк. Їхня творча та наукова діяльність спрямована на активізацію творчих процесів у галузі художнього текстилю та розвиток традиційного мистецтва.

▲ Л. Івасюк. Гобелен «Дерево життя». Вовна, льон, конопляний шнур, 180x90. 2010

▲ А. Чубай. Декоративне вирішення сидячої фігури в легкому одязі. Папір, гуаш, 60x40. 2010

Цикл гуманітарних та соціально-економічних дисциплін забезпечує розвиток інтелектуальних здібностей студентів, формування наукового світогляду, виховує логічне творче мислення, культуру мови, мораль, естетичний смак.

Головне завдання — виховати такого митця, який відчуває художньо-естетичні потреби свого часу, має творчу уяву, образне мислення, орієнтується у різноманітних мистецьких течіях і стилях, знатиме і продовжуватиме розвивати національні традиції Косівської мистецької школи.

На циклі гуманітарних та соціально-економічних дисциплін працюють досвідчені викладачі: І. Островська, В. Слободян, Г. Мартинюк, М. Парипа, І. Бойчук,

Цикл художньої обробки металу в Косівському технікумі художніх народних промислів було відкрито у 1967 р., а з 1976 р. у відділі з'явилися нові композиції, тісно пов'язані з гуцульською металопластикою. Створюються вироби, розроблені на автентичних зразках гуцульського металу. Багато випускників циклу у своїй творчості почали наслідувати та примножувати гуцульські традиції.

Навчально-виховна, методична та творча робота викладачів циклу художнього металу базується на збереженні й примноженні надбань народного мистецтва. У навчальний процес уведено вивчення старих технологій виготовлення та методів декорування кованих і мосяжних виробів гуцульських майстрів, звертається увага на композиційні особливості, тектоніку форм, орнаментику.

Сьогодні на циклі працюють: завідувач О. Бієвський, І. Парипа, Р. Гарматюк, А. Сем'янів. За останні роки підготовлено багато талановитих художників-майстрів, дипломні роботи яких розроблені на класичних зразках гуцульського мосяжництва: згарди, шелести, гарнітури чоловічих та жіночих прикрас, об'ємно-просторові композиції, ковани меблі, решітки, балкони, гуцульські пряжки, персні та інші вироби.

Структура навчального процесу побудована так, що завдання ускладнюються поступово: від засвоєння найпростіших технік і методів обробки металу до складніших. Студенти опановують техніки холодного й гарячого кування, ювелірно-складальні роботи, гравіювання, дифування, обпилювання, пропилювання, паяння твердими припоями, литво тощо.

За роки свого існування цикл підготував близько тисячі майстрів для художньої промисловості України та країн ближнього зарубіжжя. Багато випускників працюють викладачами в різних вищих навчальних закладах України, стали членами НСХУ. Студенти училища беруть участь у міжнародних фестивалях, конкурсах, нагороджені золотими та срібними медалями, дипломами.

Предмети циклу фундаментальних та професійно-орієнтованих дисциплін (рисунок, живопис, ліпка, кольорознавство, пластична анатомія, перспектива, основи архітектури) є невід'ємною частиною підготовки художника декоративно-прикладного мистецтва.

Вивчення рисунку та живопису здійснюється у чіткій послідовності від простого до складного, від геометричних фігур до фігури людини. Велика увага приділяється не лише основам образотворчої грамоти, а й розвитку самостійного мистецького мислення у студентів. Щорічно проводяться пленери, олімпіади з рисунку та живопису, а також організуються виставки студентських робіт.

У відділі фундаментальних дисциплін працює десятеро викладачів, більшість із них є випускниками ЛНАМ.

Педагогічну діяльність викладачі відділу поєднують із творчою роботою. Зокрема С. А. Гнатчук, І. І. Гамуляк є постійними учасниками виставок образотворчого мистецтва, Н. В. Юсипчук неодноразово представляла свої роботи на персональних виставках і є активною учасницею всеукраїнських та міжнародних виставок. У 2009 р. Наталії Юсипчук присвоєно звання заслуженого майстра народної творчості.

Серед випускників є заслужені працівники культури, освіти і профтехосвіти, професори, кандидати наук, декани, доценти, завідувачі кафедр, старші викладачі й викладачі вищих і середніх спеціальних навчальних закладів України та інших країн.

Цикл художніх виробів із дерева був заснований у Косівському художньо-промисловому училищі в 1939 р., де свого часу викладали учні відомого косівського майстра В. Девдюка: В. Гуз, В. Довбенчук, В. Гавриш, М. Тимків, М. Федірко. Їхня творчість стала основною методикою навчання у відділі, дала значний поштовх до підняття рівня виконання курсових та дипломних робіт.

На циклі здійснюється науково-дослідна робота з вивчення гуцульських традиційних технік і технологій художнього деревообробництва: малі архітектурні форми на основі народної дерев'яної архітектури, меблярство, бондарство, випалювання та інші способи й техніки декорування.

Із-поміж молодших спеціалістів художнього дерева 57 випускників стали членами Національної спілки художників України; один — лауреатом Державної премії України ім. Т. Г. Шевченка, двоє нагороджені грамотами Верховної Ради України, ще двом

▲ Викладачі циклу фундаментальних дисциплін. Зліва направо: Р. Г. Стеф'юк, О. А. Коваленко, І. М. Щербань, Х. Т. Балагурак, К. Ю. Ткачик-Поленьок, М. П. Півторак, С. А. Гнатчук, Р. І. Кондрат-Панько

▼ Викладачі циклу художнього ткацтва. Зліва направо: О. В. Удудяк, Г. Ю. Боруц, Г. Ю. Ватаманюк, Т. В. Бович

▼ Викладачі циклу художньої обробки металу. Зліва направо: перший ряд: Л. М. Пліхтяк, І. М. Парипа; другий ряд: О. Е. Бієвський, Р. П. Гарматюк, А. В. Сем'янів

▲ Викладачі циклу художніх виробів із дерева. Зліва направо: перший ряд: І. І. Кіщук, М. Б. Радиш; другий ряд: І. Я. Шушкевич, Н. А. Бурдяк, І. Р. Молинь, І. Д. Білий

▼ Викладачі циклу художніх виробів зі шкіри. Зліва направо: Я. М. Кіндій, В. Г. Вірозуб, М. П. Герцюк, Л. С. Боечко

▼ Викладачі циклу художньої кераміки. Зліва направо: І. М. Захарків, О. М. Чорний, В. В. Кушнір, С. Я. Дутка

присвоєно звання «Заслужений художник України».

Зараз на циклі художніх виробів із дерева Косівського училища ПДМ ЛНАМ працюють члени спілки художників України М. Радиш, Л. Гавриш. Спецдисципліни викладають І. Кіщук, І. Молинь, Н. Бурдяк, майстри виробничого навчання — І. Шушкевич та І. Ониськів. У їхній творчості відчувається авторський підхід до вирішення орнаментальних композицій, у яких закладено глибокий філософський зміст, а елементи та мотиви стають знаками-символами. На циклі також проводять науково-пошукову роботу з дослідження взаємозв'язку професійної школи з народним мистецтвом краю.

Із початку заснування циклу художніх виробів із дерева диплом отримали 1295 студентів.

Цикл художньої кераміки. Специфікою Косівського мистецького закладу від самого його заснування було вивчення та використання у навчальному процесі народного мистецтва Косівщини.

Традиції косівської кераміки формувалися не одне століття й остаточне їх становлення припадає на середину XIX ст.

Під час створення циклу художньої кераміки у 1959 р. було закладено мету підготовки художників-професіоналів. Насамперед студентів постійно направляли на виробничі практики у керамічні цехи Косівського художньо-виробничого комбінату при Спілці художників УРСР та артлімі ім. Т. Г. Шевченка, пізніше реорганізованій у Виробничо-художнє об'єднання «Гуцульщина», де молодь під керівництвом майстрів удосконалювала навички гончарства та розпису.

Співпраця майстрів кераміки з циклом ХК у Косівському училищі триває упродовж 40 років. Її початок заклав талановитий майстер косівської кераміки (формування на гончарному колі ручного ліплення та розпису) Михайло Кікоть. Він привніс у роботу циклу тонке розуміння властивостей матеріалу та різні технологічні підходи.

Серед працівників циклу — навчальний майстер Василь Аронець (його учнями були Василь і Олександра Швеці, Ірина Заячук-Серьогіна, Уляна Шкром'юк), Михайло Озерний, Ганна Хром'як, І. Захарків, Т. Гапеев, С. Дутка, О. Чорний та лаборант В. Кушнір. Курс історії і технології керамічного мистецтва читають досвідчені педагоги Григорій Колос та Анастасія Коб'юк. Наслідком їхньої педагогічної діяльності у 80-х роках минулого століття стала низка цікавих дипломних робіт, що характеризувалися зверненням до призабутих галузей народної кераміки, зокрема до декорованого посуду й виробництва кахлів.

Викладачі циклу художньої кераміки скеровують студентів на вивчення великої спадщини народного гуцульського мистецтва та вміння використовувати ці джерела у подальшій творчості.

Цикл художніх виробів зі шкіри відкрито 1965 р. Його очолював Ю. О. Касьяненко, а керівником педагогічного колективу був В. М. Боєчко. Перший набір склав 15 студентів. Куратором був призначений І. В. Андрейканіч — обдарований скульптор, випускник Львівської академії мистецтв.

З метою створення фундаментальної основи утвореного циклу І. В. Андрейканіч відрядили до Талліннського художнього інституту — на кафедру художніх виробів зі шкіри, що була провідним центром мистецької освіти. Там була вироблена чітка методика, панував органічний зв'язок професійного мистецтва з народним. За всіма параметрами естонська художня обробка шкіри посідала третє місце у світі після Англії та Франції. Іван Васильович ретельно вивчав навчальний процес, відвідував лекції з технології обробки шкіри, які читав головний художник зі шкіргалантерейної фабрики «Лінда» (м. Тарту). Крім того, І. В. Андрейканіч підбирав спеціальну літературу з технології та художньої обробки шкіри. Нею і сьогодні користуються студентство та викладачі інституту. І. В. Андрейканічу довелося перекладати й затверджувати навчальні програми з основ композиції, технології художньої обробки шкіри, роботи в матеріалі, а також навчальний план. Він виготовив інструментарій для циклу за талліннським зразком.

Фахові дисципліни на першому курсі навчання були розподілені так: роботу в матеріалі читав народний майстер із художньої обробки шкіри Микола Вінтоняк, основи композиції — О. Ярова, технологію художньої обробки шкіри — І. Андрейканіч.

У 1969 р. група студентів під керівництвом Івана Васильовича поїхала на двотижневу виробничу практику до Прибалтики (на фабрику «Лінда»). Це була перша спроба вийти з етнографічних меж на широке мистецьке поле, що мала пізнавальне й інформаційне навантаження, котре стало базою для дипломного проектування та подальшої творчої праці майбутніх фахівців. Серед перших студентів було багато талановитої молоді, зокрема В. Чіх, І. Парипа та ін.

У різні роки циклом керували М. Книшук, В. Чіх, В. Віроzub. М. Книшук доклав максимум зусиль до його становлення, зумівши пізнати таємниці обробки шкіри та досягнувши гармонійного поєднання орнаменту з фактурою, єдності природних і технологічних властивостей шкіри.

Сьогодні на циклі ХVIII працює педагогічний колектив у такому складі: Ярослава Кіндій, Марта Герцюк, Віктор Віроzub, Людмила Боєчко.

Цикл художньої вишивки та моделювання одягу створений у 1939 р. Перший випуск спеціалістів відділу відбувся у 1950 р. Очолювала відділ видатний майстер гуцульської вишивки, член Спілки художників УРСР, заслужений майстер народної творчості, викладач Г. Ю. Герасимович. Загалом до 1955 р. було підготовлено 17 спеціалістів художньої вишивки та моделювання одягу.

У 1955 р. цикл було закрито з необміркованих причин і лише в 1989 р. його відновили.

Сьогодні тут працюють п'ятеро кваліфікованих викладачів: завідувач комісії О. Швед, О. Близнюк, О. Боєчко, Г. Іватра, лаборант О. Гаврилюк.

Під час навчання студенти опановують знання з конструювання, моделювання, технології пошиття дитячого, жіночого та чоловічого одягу, вивчають понад сто різних технік та прийомів художнього вишивання, вчать проектувати вироби інтер'єрного та одягового призначення, виконувати свої проекти в матеріалі, враховуючи технологічні особливості художнього вишивання.

Особлива увага приділяється взаємозв'язку фахових дисциплін: композиції, роботи в матеріалі, моделювання, конструювання, технології пошиття одягу, теорії наукових досліджень, історії мистецтва за фахом.

Цикл художньої вишивки та моделювання одягу формує творчу особистість своїх випускників на народних традиціях Гуцульщини, враховуючи досягнення українського і світового мистецтва вишивання й моделювання одягу.

▲ Викладачі циклу художньої вишивки та моделювання одягу. Зліва направо: О. В. Гаврилюк, О. Л. Боєчко, О. В. Швед, О. В. Близнюк, Г. О. Іватра

▲ Н. Андрук. Дипломна робота «Комплект шкіряних виробів для жінки». Шкіра, аплікація, оздоблення металом, 270x190x170. 2010

▲ Викладачі циклу художнього розпису. Зліва направо: Ю. Ю. Радиш, Р. Д. Захарків, В. П. Сенькович, Л. С. Пліхтяк, І. В. Барановський, Н. Д. Чухань, А. А. Григрук

Цикл художнього розпису. Говорячи про школу художнього розпису на Гуцульщині, не можна не згадати про джерела, які сприяли її формуванню. З одного боку, це багаті традиції народної творчості, з іншого — вплив професійних митців, які працювали на цих теренах. І. Труш, О. Новаківський, О. Кульчицька, С. Сагайдачний, В. Манастирський, М. Курилич, Ч. Бокшай черпали натхнення із карпатських джерел і своєю творчістю збагачували скарбницю національної культури.

Цикл художнього розпису, заснований 1990 року, — наймолодший у Косівському училищі. Потреба у його створенні була зумовлена прагненням колективу училища до вирі-

шення проблем синтезу мистецтв, а також до відродження традиційних для Гуцульщини технік художнього розпису.

Першим завідувачем став талановитий художник В. Берізка. Разом із ним над пошуком творчої концепції циклу працювали В. Гуменюк, П. Радиш, В. Дутка, В. Перегінець, Ю. Радиш, В. Молинь, С. Борис.

Сьогодні цикл художнього розпису є невід'ємною складовою косівської школи прикладного та декоративного мистецтва. Навчальний процес охоплює більше десяти технік станкового та монументального живопису: темперний розпис на склі, писанковий розпис, розпис на склі, сграфіто, енкаустика, фреска, мозаїка, вітраж тощо.

Важливо відзначити, що педагоги циклу (завідувач В. П. Сенькович, Р. Д. Лучук, Н. Д. Чухань, Р. Д. Захарків, І. В. Барановський, А. А. Григрук, Л. С. Пліхтяк) працюють над удосконаленням традиційних народних технік розпису, відтворюючи багатогранність художньої виразності.

Оцінюючи в цілому діяльність циклу художнього розпису, слід насамперед відзначити міцний зв'язок творчих пошуків із національними традиціями, тонке чуття регіональних особливостей та звернення до народного, історичного й первісного джерел творчості.

Базою навчання в Косівському училищі прикладного та декоративного мистецтва завжди була і залишається народна традиція. Вагомим внеском у становлення професійної школи був творчий доробок місцевих майстрів, а також багаторічна кропітка праця колективу висококваліфікованих професійних художників і педагогів. Відтак із близько 2500 випускників навчального закладу третина — члени Спілки художників України, дві тисячі — учасники регіональних, всеукраїнських та міжнародних виставок, серед них лауреати міжнародних і державних премій, володарі дипломів різних ступенів та інших нагород.

▼ На пленері
▼ Заняття з рисунку. Лінійно-конструктивне вирішення. Тема: капітель

ГАЛЕРЕЯ РОБІТ викладачів Косівського училища

▲ Ю. Ходан. Сумка жіноча.
Шкіра, металеві капслі,
30x25x8. 2011

▲ Б. Радиш. Хрестик.
Горіх, 42x24. 2008

▲ О. Чорний. Вазон.
Глина, барвники,
полива, h 30. 2011

▲ М. Радиш. Писанник.
Груша, 62x22. 2002

▼ В. Ходан. Декоративна таріля.
Груша, явір, вільха, d 180. 2009

► Подружжя
Захарків.
Декоративна
таріля для
оформлення
інтер'єру
мисливського
будиночка. Глина,
барвники, полива,
d 29,5. 2005

▲ Г. Іватра.
Сорочка. Льон,
ДМС. 2009

◀ Л. Гавриш.
Орнаментальна
таріля. Явір,
d 55. 2009

▲ Р. Лучук. По дорозі на Смотрич. Полотно, олія, 50x69. 2010

▲ А. Григоруک. Ставок. Полотно, олія, 50x70. 2010

ГАЛЕРЕЯ РОБІТ

студентів Косівського училища

▲ А. Нечипорук. Гіпсова голова Ніколо да Удзана. Папір, олівець, 60х40. 2009

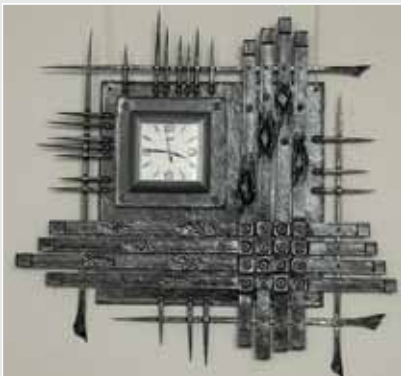
▲ Н. Савчак. Натюрморт. Папір, гуаш, 60х40. 2008

▲ М. Катаран. Натюрморт з гіпсовою маскою. Папір, олівець, 60х40. 2009

▲ А. Нечипорук. Натюрморт. Папір, гуаш, 60х40. 2010

▲ М. Аннюк. Настінний годинник. Маловуглецева сталь, вільне ручне кування, 60х60. 2010

► Фрагмент виставки студентських робіт циклу художньої кераміки, 2010

◀ Ю. Мартишук, П. Томащук. Кований навіс. Маловуглецева сталь, 250х200х150. 2010

▲ В. Полагнин. Комплект шкіряних виробів для чоловіка. Шкіра, тиснення, 35х30х8, пояс – 110. 2010

► К. Гжибовський, Н. Гжибовський. Дипломна робота «Вказівний знак». Хвоя, 360х210х60. 2010

▲ Л. Менчинська. Натюрморт.
Папір, олівець, 60x40. 2009

▲ І. Заячук. Околиці Косова. Папір, гуаш, 40x60. 2010

▲ О. Грона. Куц калини. Папір, туш,
перо, олівець, 30x20. 2010

◀ О. Мельникова. Весільний рушник.
Напіввовна, бавовна, 250x40. 2010

▲ А. Звіздецька. Гобелен «Оберіг».
Вовна, бавовна, 120x120. 2010

▲ О. Юсипчук. Реконструкція костюма (наручі, чепрага,
перстень). Мельхіор, латунь, сталь. 2010

▲ Ю. Юрчишин. При дорозі. Папір акварельний, акварель, 40x60. 2010